

Egy hűvös őszi reggelen a nyuszi gyerekek, Nyuszi Rozi, Nyuszi Tomi és Nyuszi Dani iskolába indultak. Ma is nagyon nehézükre esett hátukra venni az iskolatáskát, de nyuszi mama unszolására elindultak.

Hármuk közül Dani volt a leghuncutabb, mindig ki tudott találni valami sokkal érdekesebb szórakozást, mint az iskolába járás. Ma sem volt ez másképp!

Az az ötlete támadt, hogy menjenek a szomszédos erdőbe és bújócskázzanak egész délelőtt, amíg a többiek az iskolában tanulnak. Tomi nyuszi azonnal jobbkedvre derült, s Rozi sem ellenkezett igazán. Így hát az iskola helyett, az erdő felé vették az irányt.

Útközben találkoztak Sün Somával és Sün Sárával, akik rendes gyerekekhez méltóan az iskolába igyekeztek. Hiába hívták őket Daniék játszani, a süni gyerekek nem mentek velük. Sün Sára még figyelmeztette is nyuszkóékat, hogy ebből még bajuk lesz, s jobb lenne, ha ők is inkább visszafordulnának. Nem hallgattak rosszcsontjaink Sárára, sőt még ki is nevték őt!

Hamarosan az erdőbe értek, s mivel nagyon megéheztek, leültek és megették a nyuszi mama által csomagolt összes szendvicset és gyümölcsöt a hátizsákjukból.

Miután jóllaktak, elkezdődött a játék! Táskáikat egy nagy fa tövébe rakták, s kiszámolták ki legyen az első hunyó. Tomi nyuszira esett a választás. Rozi és Dani messzire futottak búvóhelyet keresni maguknak. Nagyon jól érezték magukat, s észre sem vették, hogy már órák óta játszanak!

Közben az iskolában befejeződött a tanítás, s lassan minden gyerek hazaért. Nyuszi mama is várta már gyerekeit, s ahogy az órák teltek, egyre inkább biztos volt benne, hogy valami történhetett velük. Elment hát az iskolába, ahol megtudta Bagoly tanító bácsitól, hogy a nyuszkók aznap nem voltak iskolában. Nagyon megijedt nyuszi mama - el sem tudta képzelni, hol keresse most gyermekeit. Szomorúan hazaindult. Útközben találkozott a sün gyerekekkel, akik elárulták neki, hogy reggel az erdőbe készültek Daniék bújócskázni, s valószínű még most is ott vannak.

Nyuszi mama rögvést az erdő felé vette útját.

Ezalatt a nyuszik is megbeszélték, hogy egy „utolsót” még játszanak, aztán indulnak haza. Igen ám, de az erdőben egyre sötétebb lett, s miközben Rozi búvóhelyet keresett magának, nem vette észre, hogy az egyik fa tövében, az avarban egy nyúlcsapda van elrejtve. Testvérei a hatalmas kiabálásra figyeltek fel és azonnal szaladtak segíteni. Nehezen találtak rá, s még nehezebb volt kiszabadítani Rozi lábát a hurokból. Nagyon fáj a nyuszi lány lába és mindhárman nagyon megörültek, mikor mamájuk hívó hangját meghallották.

Lesütött szemekkel álltak nyuszi mama előtt, s megfogadták, hogy ezentúl minden reggel az iskolába mennek és nem találnak ki helyette más huncutságot.